

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 523/2025
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у продици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Алексића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К 115/24 од 24.12.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 46/25 од 10.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Алексића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К 115/24 од 24.12.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 46/25 од 10.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К 115/24 од 24.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљени у року проверавања од једне године од правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да Основном јавном тужилаштву у Лозници накнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 46/25 од 10.03.2025. године усвојена је жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Лозници и преиначена пресуда Основног суда у Лозници К 115/24 од 24.12.2024. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Шапцу окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.12.2023. године до 20.12.2023. године, док је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Алексића, одбијена као неоснована, а пресуда Основног суда у Лозници К 115/24 од 24.12.2024. године, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Алексић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Алексића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Алексић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП коју образлаже оспоравањем чињеничних утврђења нижестепених судова у погледу начина извршења кривичног дела и одговорности окривљеног, изnoseћи сопствену оцену одбране окривљеног, исказа сведока ББ и ВВ, извештаја Центра за социјални рад, медицинске документације оштећене и налаза и мишљења вештака др Момира Ђурића и др Радована Дивнића, на основу које изводи закључак да није доказано да је окривљени извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које је оглашен кривим.

Према налажењу Врховног суда, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у захтеву само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, обзиром да изношењем сопствене оцене доказа и закључака који су супротни оцени доказа и чињеничним утврђењима нижестепених судова суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног подноси и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, које повреде, као ни повреда закона из члана 440. ЗКП, на које бранилац указује претходно изнетим наводима, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Алексића, оценио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић